

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi następujący zarzut.

Naruszenie prawa Unii Europejskiej, a w szczególności podziału kompetencji pomiędzy Sądem a Sądem do spraw Służby Publicznej jako sądem wyspecjalizowanym, co wynika z art. 270 TFEU w związku z art. 91 ust. 1 Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, ⁽¹⁾ art. 256 ust. 1 zdanie pierwsze TFEU oraz z art. 62a i art. 1 załącznika 1 do Statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

— Zgodnie z tymi przepisami Sąd do spraw Służby Publicznej nie posiada ogólnej jurysdykcji w odniesieniu do wszystkich sporów pomiędzy Unią Europejską a osobą objętą przepisami regulaminu pracowniczego, lecz tylko w odniesieniu do sporów dotyczących zgodności z prawem aktu, z którym wiążą się niekorzystne skutki dla takiej osoby w rozumieniu art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego.

— Jeśli urzędnik przedkłada wniosek o udostępnienie dokumentów, to działa on jak zwykły obywatel w rozumieniu rozporządzenia nr 1049/2001. Ma on do dyspozycji, zgodnie z rozporządzeniem, szczególny system środków odwoławczych w postaci skargi o stwierdzenie nieważności do Sądu. System środków odwoławczych na podstawie regulaminu pracowniczego i rozporządzenia w sprawie przejrzystości jest po prostu niezgodny.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 s 43, Polskie wydanie specjalne, rozdział 1, tom 3, s. 331)

Skarga wniesiona w dniu 28 marca 2011 r. — Transports Schiocchet — Excursions przeciwko Radzie i Komisji

(Sprawa T-203/11)

(2011/C 186/51)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Transports Schiocchet — Excursions (Beuvillers, Francja) (przedstawiciel: É. Deshoulières, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej i Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- nakazanie Radzie Unii Europejskiej i Komisji Europejskiej solidarnego naprawienia SARL Transport Schiocchet — Excursions wyrządzonej jej szkody majątkowej w wysokości 8 372 483 EUR;
- orzeczenie, że zasądzone w ten sposób kwoty będą zawierały odsetki liczone od dnia wniesienia do Komisji Europejskiej wstępnej skargi o odszkodowanie;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej i Komisji Europejskiej poniesionymi przez skarżącą kosztami postępowania, na podstawie art. 87 regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skarżąca podnosi dwa zarzuty:

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym przez sąd a w szczególności ciężącego na organach Unii Europejskiej obowiązku umożliwienia wniesienia skutecznego odwołania w przypadku naruszenia praw przyznanych jednostkom na podstawie przepisów Unii Europejskiej. Skarżąca wskazuje też z jednej strony brak sankcji wobec państw członkowskich i przewoźników niezamierzających przestrzegać procedury wydawania zezwoleń ustanowionej rozporządzeniem Rady (EWG) nr 684/92 a z drugiej strony brak systemu odszkodowań dla przewoźników, którzy poddają się tej procedurze wydawania zezwoleń.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 94–96 TFUE w zakresie w jakim Komisja była zobowiązana zbadać prawidłowość stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 684/92 ⁽¹⁾, skutecznie zatrzymać podmioty gospodarcze, które nie poddały się systemowi zezwoleń przewidzianemu w rozporządzeniu i położyć kres dyskryminacji wynikającej z zastosowania rozporządzenia. Skarżąca powołuje się na brak podjęcia przez Komisję niezbędnych środków dotyczących wykonania wspomnianego rozporządzenia pomimo szeregu skarg złożonych przez skarżącą, za pomocą których ukazano, iż Komisja została poinformowana o tej sytuacji. Owa beczynność pozwanej, podczas gdy miała ona rzeczywistą wiedzę o niekorzystnej sytuacji skarżącej, stanowi zdaniem tej ostatniej poważne i oczywiste uchybienie powodujące wystarczająco istotne naruszenie art. 94–96 TFUE.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 684/92 z dnia 16 marca 1992 r. w sprawie wspólnych zasad międzynarodowego przewozu osób autokarem i autobusem (Dz.U. L 74 1992, s. 1).